

Spauda ir informacija

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 21/20

Liuksemburgas, 2020 m. kovo 3 d.

Sprendimas byloje C-482/18

Google Ireland Limited / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

Sankcijų, susijusių su Vengrijos reklamos mokesčiu, sistema yra nesuderinama su Sąjungos teise

Tačiau pagal šią teisę nedraudžiama užsienio reklamos paslaugų teikėjams taikoma su šiuo mokesčiu susijusi pareiga deklaruoti

2020 m. kovo 3 d. Sprendimu **Google Ireland** (C-482/18) Teisingumo Teismo didžioji kolegija nusprendė, kad **SESV 56 straipsnyje įtvirtintas laisvės teikti paslaugas principas nedraudžia Vengrijos teisės aktų, pagal kuriuos kitoje valstybėje narėje įsteigtiems reklamos paslaugų teikėjams nustatyta pareiga deklaruoti jų apmokestinimo Vengrijos reklamos mokesčiu tikslais.** Ta pareiga taikoma nepaisant to, kad Vengrijoje įsteigti tokių paslaugų teikėjai nuo jos atleisti, nes jiems taikomos pareigos deklaruoti ar registruotis dėl jų apmokestinimo bet kuriuo kitu Vengrijos teritorijoje taikomu mokesčiu.

Tačiau Teisingumo Teismas pažymėjo, kad **šis principas draudžia Vengrijos teisės aktus, pagal kuriuos tiems paslaugų teikėjams, neįvykdžiusiems pareigos deklaruoti, per kelias dienas skiriamos kelios baudos, kurių bendras dydis gali būti keli milijonai eurų,** nors kompetentinga valdžios institucija, prieš priimdama sprendimą, kuriuo galutinai nustatomas bendras tų baudų dydis, nesuteikė aptariamiems paslaugų teikėjams reikiamo laiko įvykdyti pareigas, nedavė progos pateikti pastabas ir pati neišanalizavo pažeidimo sunkumo. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pabrėžia, kad Vengrijoje įsteigtam reklamos paslaugų teikėjui, neįvykdžiusiam panašios pareigos deklaruoti ar užsiregistruoti ir pažeidusiam bendrąsias nacionalinės mokesčių teisės aktų nuostatas, skiriamos baudos dydis yra gerokai mažesnis, o tęstinio tos pareigos nesilaikymo atveju jis nedidinamas nei tokia pačia proporcija, nei būtinai per tokius trumpus terminus.

Nagrinėjamu atveju pagal Airijos teisę įsteigta bendrovė *Google Ireland*, vykdanči veiklą, kuriai taikomas Vengrijos reklamos mokeskis, neįvykdė pareigos deklaruoti, kiek tai susiję su šiuo mokesčiu. Taikant Įstatyme dėl reklamos mokesčio nustatytą sankcijų sistemą *Google Ireland* iš pradžių buvo skirta dešimties milijonų Vengrijos forintų (HUF) (apie 31 000 eurų) bauda, paskui kelių dienų laikotarpiu – papildomos baudos, kurių bendra suma buvo 1 mlrd. HUF (apie 3,1 mln. eurų). Ši suma buvo didžiausia Vengrijos teisės aktuose numatyta bauda, skiriama už su tuo mokesčiu susijusius pažeidimus. *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Budapešto administracinių ir darbo bylų teismas, Vengrija) *Google Ireland* ginčija, viena vertus, užsienio reklamos paslaugų teikėjų pareigos deklaruoti ir, kita vertus, Įstatyme dėl reklamos mokesčio nustatytos sankcijų sistemos suderinamumą su Sąjungos teise. Tas teismas prašo Teisingumo Teismo priimti sprendimą dėl šių klausimų.

Teisingumo Teismas priminė, kad laisvės teikti paslaugas principas draudžia bet kokius nacionalinės teisės aktus, dėl kurių teikti paslaugas tarp valstybių narių tampa sudėtingiau nei vienos valstybės narės teritorijoje. Pagal šį principą reikalaujama panaikinti bet kokius laisvės teikti paslaugas apribojimus, nustatytus dėl to, kad paslaugų teikėjas įsteigtas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje teikiama paslauga. Vis dėlto Teisingumo teismas pažymėjo, kad šis draudimas netaikomas priemonėms, dėl kurių teikiant aptariamą paslaugą tik atsiranda papildomų sąnaudų ir kurios daro tokį patį poveikį tiek paslaugų teikimui tarp valstybių narių, tiek vienos valstybės narės teritorijoje.

Teisingumo Teismas konstatavo, kad **pareiga deklaruoti nagrinėtu atveju nedaro įtakos reklamos skleidimo veiklos vykdymui Vengrijos teritorijoje ir kad ta pareiga taikoma neatsižvelgiant į visų šių reklamos paslaugų teikėjų įsteigimo vietą. Šis administracinis formalumas savaime nėra kliūtis laisvei teikti paslaugas.**

Iš tiesų šioje byloje nebuvo galima konstatuoti jokio skirtingo požiūrio, kuris galėtų būti laikomas laisvės teikti paslaugas ribojimu, nes visi paslaugų teikėjai, kurie yra atleisti nuo pareigos deklaruoti, jau yra deklaravę ar registravęsi bet kokio kito tiesioginio ar netiesioginio Vengrijoje taikomo mokesčio tikslais. Šis atleidimas neturi atgrasomojo poveikio, tačiau sudaro sąlygas išvengti atvejų, kai jau užsiregistravę paslaugų teikėjai turi atlikti nereikalingus formalumus.

Dėl sankcijų mokesčių srityje Teisingumo Teismas priminė, kad nors sankcijų mokesčių srityje sistemos, nesant suderinimo Sąjungos lygiu, priklauso valstybių narių kompetencijai, tokia tvarka negali pažeisti SESV numatytų laisvių.

Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas išnagrinėjo, ar sankcijos, taikomos už šioje byloje nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose numatytos deklaracijos nepateikimą, prieštarauja SESV 56 straipsnyje įtvirtintai laisvei teikti paslaugas. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konstatuoja, kad formaliai nagrinėjama sankcijų sistema yra vienodai taikoma visiems apmokestinamiesiems asmenims, kurie nesilaiko pareigos deklaruoti, neatsižvelgiant į valstybę narę, kurios teritorijoje jie yra įsteigti. Vis dėlto **tik asmenys, kurie nėra Vengrijos rezidentai mokesčių tikslais, realiai rizikuoja užsitraukti šias sankcijas.**

Žinoma, Vengrijoje įsisteigusiems reklamos paslaugų teikėjams gali būti taikomos sankcijos už panašių deklaravimo ir registravimo pareigų, jiems nustatytų pagal bendrąsias nacionalinės mokesčių teisės aktų nuostatas, nevykdymą.

Vis dėlto **įstatyme dėl reklamos mokesčio nustatyta sankcijų sistema leidžia skirti gerokai didesnes baudas nei tos, kurios skiriamos tuo atveju, kai Vengrijoje įsteigtas reklamos paslaugų teikėjas nesilaiko pareigos registruotis.** Beje, pagal pastaruoju atveju taikomą sistemą skiriamų baudų dydis ir terminai nėra tokie griežti, kokie taikomi pagal įstatyme dėl reklamos mokesčio nustatytą sistemą.

Tuo remdamasis Teisingumo Teismas daro išvadą, **kad šis skirtingas požiūris, kuris, jo nuomone, yra neproporcingas ir dėl to nepagrįstas, yra SESV 56 straipsniu draudžiamas laisvės teikti paslaugas ribojimas.**

PASTABA: Prašyme priimti prejudicinį sprendimą valstybių narių teismai, nagrinėdami juose iškeltą bylą, gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

[Visas sprendimo tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Nuotraukas iš sprendimo paskelbimo posėdžio galima rasti „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106